Dos. nr. 4-216/2025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

09 martie 2026 or. Ialoveni

Judecătoria Hînceşti, sediul Ialoveni,
În componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător – Viorel Botnaraș,
Grefier – Valeria Petic,
cu participarea:
Avocatului – Istrate Angela în interesele contravenientei,
Contravenientei – Pleșca Elena,
Părții vătămate – *****a,
examinînd în şedinţă de judecată publică, cauza contravențională de învinuire a lui Pleșca Elena, a.n. *****, domiciliată în r-nul Ialoveni, sat. *****, în comiterea contravenţiei prevăzute de art. 335 Cod contravenţional,

c o n s t a t ă :

1. La 09.12.2025, agentul constatator IP Ialoveni, Cenușa Victoria, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. MAI06 387644, prin care Pleșca Elena la data de 06.11.2025, ora 13:00, a refuzat categoric să elibereze carnetul medical Nataliei Paraschiv, aceasta adresându-se medicului de familie pentru a-l ridica.

2. În ședința de judecată, contravenienta Pleșca Elena nu a recunoscut vinovăția în comiterea contravenției imputate, menționând că, la adresarea lui *****a, nu a refuzat eliberarea carnetului medical, întrucât acesta nu se afla în posesia sa. În aceste condiții, a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție.

3. Avocatul Istrate Angela, în interesele contravenientei, în ședința de judecată a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința lui Pleșca Elena, în temeiul art. 335 din Codul contravențional, precum și încetarea procesului contravențional. În motivare, a menționat că procesul-verbal este întocmit cu încălcarea prevederilor art. 443 și 445 din Codul contravențional, iar probele administrate nu demonstrează vinovăția contravenientei. Totodată, a indicat că la data respectivă carnetul medical nu se afla în posesia lui Pleșca Elena, iar *****a a depus ulterior, la 17.12.2025, o cerere de eliberare a carnetului medical, pe care l-a și primit, fapt confirmat prin înscrisurile anexate la dosar. Prin urmare, a considerat că nu există probe care să demonstreze vinovăția lui Pleșca Elena.

4. Partea vătămată, *****a, a declarat în ședința de judecată că la data de 06.11.2025 s-a adresat medicului de familie din satul Cigârleni, solicitând eliberarea carnetului medical pentru a se prezenta la un alt medic. În acest sens, s-a adresat

asistentei medicale Plești Elena, care i-a comunicat că nu cunoaște unde se află carnetul medical și nu îl poate elibera. Întrucât nu i-a fost eliberat carnetul medical, partea vătămată a apelat la organele de poliție și a depus o plângere la Ministerul Sănătății. De asemenea, aceasta a declarat că ulterior s-a adresat unui medic chirurg fără îndreptare, care i-a deschis un alt carnet medical, menționând totodată că ulterior a depus cerere scrisă pentru eliberarea carnetului medical și că semnătura de pe procesul-verbal îi aparține.

5. Martorul *****, audiată în ședința de judecată, a declarat că o cunoaște pe Plești Elena, întrucât au lucrat împreună la policlinica din sat, iar pe *****a o cunoaște în calitate de consăteană și pacientă. A menționat că la data de 06.11.2025 *****a a venit la policlinică, unde i-a fost efectuat triajul, după care a intrat la medic și ulterior a plecat. Martorul a declarat că *****a a solicitat carnetul medical, însă acesta nu se afla la registratură, unde se păstrează cartelele medicale, menționând totodată că a auzit că acesta ar fi fost la poliție.

6. În ședința de judecată, agentul constatator din cadrul IP Ialoveni, Cenușa Victoria, nu s-a prezentat, deși a fost legal citată. În aceste condiții, instanța de judecată, în conformitate cu prevederile art. 455 alin. (2) din Codul contravențional, a dispus examinarea cauzei în lipsa acesteia.

În partea ce ține de citarea cît și prezența/lipsa părților legal citate, instanța reține că în acest sens este pertinentă practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CtEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă în mod expres la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23.11.1993, p. 13, § 31).

7. Audiind opinia participanților la proces, studiind materialele cauzei, instanţa de judecată ajunge la concluzia că procesul-verbal cu privire la contravenţie din 09.12.2025, urmează a fi declarat nul, cu încetarea procesului contravenţional intentat în privinţa lui Plești Elena în baza art. 335 Cod contravenţional, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 381 alin. (4) Cod contravenţional, autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă a circumstanţelor cauzei, de a evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

În conformitate cu prevederile art. 452 Cod contravenţional, cauza contravenţională se judecă în instanţa de judecată în şedinţă publică, oral, nemijlocit şi în contradictoriu.

În conformitate cu prevederile art. 458 Cod contravenţional, judecând cauza contravenţională, instanţa este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d)existenţa

circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Cod contravenţional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetînd toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, în acord cu prevederile art. 425 alin. (1) Cod contravenţional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei, iar conform alin. (5) al articolului enunţat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Norma juridică de la art. 335 Cod contravențional sancționează: ”*Samavolnicia, adică exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv sau presupus, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, dacă fapta nu constituie infracțiune*”.

Reieșind din norma materială ce reglementează fapta incriminată lui Pleșca Elena, ”*exercitarea în mod arbitrar a unui drept efectiv*” sau ”*exercitarea în mod arbitrar a unui drept presupus*”, prin încălcarea ordinii stabilite de legislație, reprezintă modalități faptice alternative de realizare a laturii obiective a componenței de contravenție reglementată la art. 335 Cod contravențional, care pot fi reţinute în sarcina persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, doar în cazul în care realizarea lor a fost demonstrată prin probe pertinente, concludente, utile şi veridice.

Studiind mijloacele de probă cercetate nemijlocit în ședința de judecată, instanța de judecată constată că, prin coroborarea elementelor de fapt reflectate în acestea, nu și-a găsit confirmare acuzația adusă lui Pleșca Elena, și anume că aceasta ar fi exercitat atribuțiile în mod arbitrar, încălcând ordinea stabilită de lege, prin refuzul de a elibera carnetul medical Nataliei Paraschiv, care s-a adresat medicului de familie pentru a-l ridica.

Cât privește acuzația adusă lui Pleșca Elena, că ar fi exercitat atribuțiile în mod arbitrar, prin încălcarea ordinii stabilite de lege, instanța constată că procesul-verbal întocmit de agentul constatator și înscrisurile anexate nu permit formularea unei astfel de concluzii. Agentul constatator nu a făcut referire la probe care să permită stabilirea vinovăției, iar instanței nu i-au fost prezentate dovezi concludente și pertinente că Pleșca Elena ar fi comis fapta imputată.

Drept urmare, acuzația nu este susținută de probe suficiente, iar declarațiile părții vătămate și ale martorului nu demonstrează exercitarea arbitrară a unui drept sau încălcarea ordinii legale. În aceste condiții, instanța constată că acuzațiile aduse lui Pleșca Elena nu și-au găsit confirmare în cadrul cercetării judecătorești și, prin urmare, nu pot conduce la tragerea sa la răspundere contravențională, conform art. 335 din Codul contravențional.

Instanța reține că agentul constatator a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție invocând niște concluzii lipsite de suport, or demonstrarea vinovăției unei

persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal întocmit, administrate în conformitate cu prevederile legale.

Faţă de cele precizate, instanţa a reţinut că în cauză există un dubiu care nu poate fi înlăturat prin administrarea altor probe, dubiu care profită petentului, potrivit principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înainte de a fi o problemă de drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional și, în special, potrivit principiului i*n dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Pentru respectarea principiului prezumției nevinovăției, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane.

În condițiile enunțate, instanța de judecată conchide că, în speță, nu este demonstrat că în acțiunile lui Pleșca Elena este întrunită fapta prevăzută de art. 335 din Codul contravențional. Totodată, nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de agentul constatator în procesul-verbal, prin probe certe și pertinente, astfel încât în favoarea făptuitorului își produce efectul principiul *in dubio pro reo*.

În hotărârea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței, Curtea Europeană a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, însă nu trebuie să depășească limitele rezonabile, ținând seama de gravitatea mizei și păstrând drepturile apărării (paragraful 28). Prin urmare, prezumția de nevinovăție nu are caracter absolut, la fel cum nici prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal nu este absolută. Totuși, prezumția de veridicitate poate opera doar până la limita în care persoana învinuită nu este pusă în imposibilitatea de a face dovada contrară celor consemnate, iar dacă probele administrate nu permit instanței să fie convinsă dincolo de orice îndoială rezonabilă de vinovăția acuzatului, aceasta nu poate fi trasă la răspundere pe baza prezumției.

În conformitate cu prevederilor art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei.

Potrivit art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441, instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

În același context, ca urmare a celor constatate, instanța relevă că procesul-verbal cu privire la contravenție, Seria nr. MAI06 387644 din 09.12.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni, Cenușa Victoria, în privința lui Pleșca Elena, în baza art. 335 din Codul contravențional, are caracter declarativ și nu este susținut de probe de fapt.

În contextul art. 461 din Codul contravențional, această împrejurare face incompatibilă menținerea în vigoare a actului, întrucât nu există o învinuire veridică și demonstrată, precum și probe care să ateste, potrivit principiului „*dincolo de orice îndoială rezonabilă*”, persistența faptei contravenționale și comiterea ei de către acuzatul contravențional. Prezumția de nevinovăție rămâne neafectată, iar instanța constată inadmisibilitatea tragerii la răspundere contravențională a lui Plești Elena, deoarece o asemenea hotărâre ar încălca principiile de drept. Iar, conform art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în privința căreia este dovedită vinovăția sa, astfel în temeiul art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, procesul contravențional pornit urmează a fi încetat din lipsa faptului contravențional.

8. În conformitate cu art. 461, 462 Cod contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Procesul contravențional intentat în privința lui Plești Elena, învinuită de comiterea contravenției prevăzută de art. 335 din Codul contravențional și constatat ca urmare a procesului-verbal cu privire la contravenție Seria nr. MAI06 387644 din 09.12.2025, întocmit de agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Ialoveni, Cenușa Victoria, se încetează, din motiv că nu există faptul contravenției.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Hâncești, sediul Ialoveni.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Viorel Botnaraș**